

ХеГеМОНИЯ

АКЦЕНТИ

- Интервю с Директора на СОУ "Йоан Екзарх Български" г-жа Валентина Тодорова
- Поводи да се гордеем
- Аз вече съм грамотен
- Ре(д)акционно
- Пореден спех за хуманитаристиката
- Чествания

Началото на нашето училище е положено през 1991г., когато се сформират първите паралелки с хуманитерен профил към СОУ "П. Волов", а малко по-късно – през 1993 официално е открита ХГ „Йоан Екзарх Български” и ето, вече повече от 30 години то съществува – нашето Хуманитарно училище, преживяло всякакви трудности, и изпитания, за да отпразнува тази година своята седемнадесетгодишнина от преобразуването му в СОУ "Йоан Екзарх Български" през 2000 г.

Това става при сливането му с бившето спортно училище ЕСПУ "Васил Друмев" – събитие, което даде възможност на двете просветни институции да обединят сили и да дадат най-доброто от себе си.

Емблемата на нашето училище е мозайка от град Константинопол от V век. На нея са изработени орел и змия.

Орелът е символ на духовното начало, вдъхновение, гордост и сила. Змията – символ на земното начало. Битката между тях символизира вечната борба на противоположностите, борбата между низшата и висшата природа на човека, победата на духовното начало. Двамата образа съставляват космическото единство, единството на духа и материята.

В ТОЗИ БРОЙ ЧЕТЕТЕ:

История и символи на училището	1
Открит урок по родолюбие	2
Интервю с г-жа Валентина Тодорова	3
Интервю с Александър Димитров IX а клас	4
Литературен конкурс 2016 г.	4
Спорт	5
Междучасие	6

Някога, още в началото на X век, патронът на нашето училище Йоан Екзарх с особена гордост изрича своето прозрение, че особеното място на човека в света е да бъде приемник и брънка от истински стойностното и смисълът на

съществуването е в това да създаваш като укрепваш, като надстрояваш онова, чиито основи са непоклатимо и безприкословно заложили. Днес, ние наследниците и потомците на Йоан Екзарх Български,

осъзнаваме истината, затворена в тази мъдра философия, осъзнаваме, че за да живеем добре и да създаваме бъдещето не трябва да забравяме миналото, трябва да градим върху неговите основи и прозрения.

ПОВОДИ ДА СЕ ГОРДЕЕМ

Открит урок по родолюбие

На 16.03. СОУ „Йоан Екзарх Български“ беше домакин на среща с академик Георги Марков - действителен член на Българската академия на науките и поетът – издател Иван Гранитски – главен редактор на сп. Вezni. В кабинет №3 беше изнесен открит урок по родолюбие пред ученици от X и XI клас. В присъствието на г-жа В. Тодорова – директор на училището и преподаватели по история и цивилизация, академик Марков разказа за участието на България във войните за национално

обединение, световните войни и многобройните изпитания и жертви, които е дало нашето Отечество. В тази връзка бяха повдигнати въпросите за възможността България да си върне тленните останки на цар Фердинанд I, чийто саркофаг сега се намира в криптата на католическата църква „Св. Августин“ в Кобург, все още непогребан, както и какво трябва да бъде отношението ни към личности като англичанина майор

Томпсън, свързан със съпротивата в страната през ВСВ.

На срещата Г. Марков представи и своята нова книга „Любомъдрие на историята“. Тя е породена от стремежа към философското осмисляне на историята въз основа на ярки примери и научни трудове, на изводи и обобщения. Историята е възприемана като памет за част от миналото, по-голяма или по-малка, в зависимост от

Академик Георги Марков

значимостта на събитията и епохите, които заслужават да бъдат запомнени и съхранени за идните

Стела Ростиславова Радкова, ученичка от XII а клас на СОУ „Йоан Екзарх Български“, с преподавател Добромира Петрова (на снимката) ни зарадва с поредния успех в областта на хуманитаристиката. На областния кръг на олимпиадата по български език и литература от явилите се 14 участници от област Шумен ученичката единствена получи отлична оценка. Нейното съчинение на тема „Делник и празник в стихосбирката „Да бъде ден!“ от Христо Смирненски“ бе допуснато до националния кръг на олимпиадата по български език и литература, който ще се проведе на 22. - 24.04.2016 г. в Благоевград. Там тя ще представи област Шумен и своето училище, продължавайки дългогодишната традиция на СОУ „Йоан Екзарх Български“ да има лауреати от тази олимпиада.

Азбукат

а вече
знаеш//
можеш
книжки
да

Празник на буквите

На 27.03. в културно-историческия комплекс „Дворът на кирилицата“, гр Плиска, първокласниците от СОУ „Йоан Екзарх Български“ заедно със своите учители и родители отбелязаха Празника на Буквите. На тържеството, минало под наслов „Аз вече

съм грамотен“, най-малките ученици показаха, че вече са научили всички букви и казаха „Сбогом!“ на своето първо другарче-Букварче. Директорът на училището, г-жа Валентина Тодорова, отправи приветствие към малките ученолюбивци и техните родители и връчи на

първолаците сертификат за грамотност. От своите класни ръководители азбукарчетата получиха подарък—книжка с

„Езикът – това е лабиринт от
пътища.“

Л у д в и г
В и т г е н щ а й н

За първи път нашето училище отбелязва празника на буквите в Двора на кирилицата, гр.Плиска. Вие бяхте почетен гост на тържествата на четирите първи класа. Какви са Вашите впечатления, научили ли са първолаците азбуката, успели ли са техните учители и възпитатели да събудят у тях страстта към четенето и ученето?

Не съм била почетен гост, защото това беше тържество на училището и аз съм част от това училище, така че бяхме заедно всички – учителите, децата, родителите, всички сме част от тази общност, която виждам, че успява, която има съзнание за принадлежност към това, което се нарича Средно общообразователно училище „Йоан Екзарх Български“. Въпросът дали са успели учителите – аз никога не съм се съмнявала в това, знам, че това са учители, които са

добри професионалисти, които успяват както да научат децата, така и да им създадат отношение към училището, към ценностите, които ние споделяме и затова решихме тържеството да бъде в Двора на кирилицата, защото това според мен е най-доброто място. Когато едно дете преживява постигането на своята грамотност – да го сподели с буквите и с паметниците на Св. Св. Кирил и Методий.

В **своето приветствие Вие парафразирахте мисълта на големия философ Витгенщайн, че „Границите на моя език определят границите на моя свят“. До каква степен родният език е отправна точка за разбирането на света около нас?**

Вие откъде знаете, че съм парафразирала?

Г-жа М. Михайлова

ни каза, защото тя е била там, а ние не сме присъствали.

Първо ви приветствам за това, че ме разконспирирахте! Това, че някой е разконспирирал приветствието ми, означава много за мен, че и публиката...ето, виждате ли, отново сме заедно! Когато говорим се разбираме какво казваме и това е много важно за хора, които работят заедно. Винаги успяваме да говорим на един и същ език. Родният език, родната азбука е нещо, с което ние трябва да се гордеем! Хората, които използват латиницата, се отнасят с топлота и уважение към нас за това, че ние пишем на кирилица. Нашата азбука ни дава възможност да

изживяваме своята уникалност като нация. Това не е езикът, с който ние ще се разбираме с другите народи, но е писменост, която ни прави уникални и интересни.

Ще се превърне ли в традиция отбелязването на празника на буквите в Двора на кирилицата?

Това зависи само и единствено от нас. Зависи от директора, зависи от учителите, зависи от децата и от техните родители. Ако това, което се е случило в неделя, се оценява като нещо добро, нещо достойно, нещо положително, разбира се, че ще трябва да се продължи като традиция.

*Интервюто взе
Дебора Василева от
10.в клас*

Една интригуваща личност от нашето училище е Александър Димитров от 9.а клас. Той има много интересно хоби – дърворезба и рисуване.

От колко време се занимаваш с това хоби?

С дърворезба се занимавам от 6 години, а с рисуване от 2 .

Какво те вдъхнови да започнеш да се занимаваш с това ?

Вдъхновението ми дойде преди няколко години на Деня на детето, тогва аз за първи път видях какво представлява това изкуство и доста ме впечатли и ми се прииска и аз да се занимавам.

А мислил ли си това да стане професионално занимание за теб?

Мислил съм, но не искам да се занимавам, моята мечта е да стана фармацевт.

Какво обичаш най-вече да рисуваш?

Абстрактни и авангардни композиции.

Къде изучаваш дърворезба?

Дърворезба и рисуване изучавам в ОДК – Шумен.

Какво обичаш да правиш в свободното си време ?

В свободното си време предимно обичам да се разхождам, също така обичам да гледам филми.

От кой клас учиш в нашето училище?

От първи клас уча в това училище. Тук няма нещо, което да не ми харесва, учителите са добри, винаги се стараят да ни научат на най-доброто и успяват. Мисля да завърша моето образование тук.

Какво е мнението на родителите и приятелите ти за това, с което се занимаваш?

Родителите ми и приятелите ми се гордеят с мен и се радват, че се занимавам с това и винаги ме подкрепят.

Едно произведение на изкуството е преди всичко приключение на ума!

В края на март се проведе традиционния за нашето училище литературен конкурс, посветен на Йоан Екзарх Български. Тази година за вдъхновение за младите творци бе избрана темата за Родината. Участниците, разделени в две възрастови групи (5.—7. клас и 8.—12 кл.), представиха своите творби в две направления — проза и поезия.

Първото място при малките поети бе присъдено на Вивиан Антонова Крайслагова от VII б клас за стихотворението ѝ “Моята родина”. Второто място заслужено спечели Борис Стоянов Стоянов от V г клас (“Моята родина”), а “България” на Аделина Станчева от V б клас взе третата награда. Журито присъди и две поощрителни награди — на Синем Хюсмен от V б кл. и на Елена Живкова Жекова от VI а клас.

В раздел проза победител е Джан Ерджан Сали от VII в клас. Втората и третата награда отидоха съответно при Селин Самет Нуридин от V б клас и Габриела Иванова Добрева от VII в клас. И тук бяха присъдени поощрителни награди — на Владимир Диянов Димитров (V г кл.), Полина Георгиева (V а кл.) и Кремена Георгиева (V а кл.)

Във втората възрастова група голямата награда за проза получи дванадесетокласничката Кристина Ралева. Второто място отиде при София Господинова от XI а клас. Журито присъди две трети награди за проза в тази група — на Михаела Иванова (VIII б кл.) и Емине Росенова (XI в кл.). За поетичния си талант бяха наградени Севда Георгиева от VIII а клас (първо място) и Ростислав Петков от VIII б клас (второ място). Третото място си поделиха Роксана Йорданова от IX а клас и Вероника Тошкова от XI в клас.

Пожелаваме успех на младите творци!

Силата зависи от волята!

Интервю с Димитър Стоянов Стоянов, 10 в клас, златен медалист от Държавно първенство по кикбокс, проведено в гр. Шумен.

Митко, първо честито за спечелената награда! За нас е чест да ти зададем няколко въпроса, с които да запознаем училищната общност на СОУ „Йоан Екзарх Български“ с твоя спорт. Кой е той?

Спортувам кикбокс повече от две години към клуб СК ”Шуменска Крепост”; категорията ЮМВ до 54кг.

Тренирал ли си нещо друго освен този спорт?

Преди да започна с този спорт съм тренирал много други, като например волейбол и плуване, но осъзнах, че тези спортове не са за мен и затова започнах да тренирам кикбокс.

Какви техники има в кикбокса?

Има различни стилове в този спорт и се използват различни удари с ръце и крака, също така трябва да имаш и добра координация.

Как реагираха родителите ти когато разбраха, че ще тренираш този спорт?

В началото не бяха много съгласни, но с течение на времето започнаха да ме подкрепят, защото видяха моя потенциал.

Кога за първи път получи награда в кикбокса?

Първото ми състезание беше в град София, тогава спечелих първия си медал – сребърен и се амбицирах още повече.

Какво почувства като спечели първия медал?

Чувството беше невероятно. Доволен бях от второто място, но винаги може и повече!

Преди няколко дни имаше състезание в град Шумен. Разкажи нещо за емоцията, която преживя?

Състезанието в Шумен събра около 500 бойци от цяла България. Имаше огромна публика, която ни подкрепяше. Като цяло клубът ни се представи много добре. Спечелихме четири златни медала, четири сребърни и седем бронзови. Имахме и дебютанти, които се представиха много добре като за първо състезание.

Добре, разкажи за себе си. Как спечели медала? Какво е чувството да си на първо място в цяла България?

В моята категория бяха четирима човека и трябваше да изиграя две срещи, за да взема златния медал. Първата ми среща беше с представител от Нова Загора. На финала се изправих срещу представител на варненски клуб. Мачът свърши много рано — във втория рунд ми вдигнаха ръката като победител. Чувството беше невероятно, когато спечелих първото място. Видях резултата от всичкия този труд, който съм положил в залата.

Ще продължиш ли да се занимаваш в тази област?

Разбира се, че ще продължа да се занимавам с кикбокс, щом съм стигнал до тук, значи мога и още!

През последната седмица на месец март СОУ „Йоан Екзарх Български” бе домакин на ученически състезания по волейбол между училища от област Шумен. В три последователни дни учениците от трите възрастови групи премериха сили, демонстрираха много хъс и силно желание за победа.

В първият ден играха ученици от 5-7 клас. Със служебна победа при момчетата първото място зае отборът на ПМГ „Нанчо Попович”, гр. Шумен. Момчетата от същото училище си тръгнаха с почетното място след безапелационна победа над отбора от Каолиново.

Срещите във втората възрастова група (8 – 10 клас) се проведеха на следващия ден. В тази възрастова група премериха силите си на волейболното игрище само момчетата. Победата отново бе присъдена на отбора на ПМГ – Шумен.

В третата възрастова група (11 – 12 кл.) добрата спортна подготовка и силната игра изведоха на първите места девойките от ГПЧЕ „Никола Вапцаров” - Шумен и юношите от ПМГ – Шумен.

Тази година отбелязваме

Преди 1335 години светът чува за една нова държава – България

160 години от създаването на Първото българско читалище „Еленка и Кирил Д. Аврамови“, гр. Свищов

160 години от първото театрално представление в България, представено на шуменска сцена

125 години от първото оперно представление в България

165 години от отбелязването за първи път в България на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост на 11 май, денят на светите братя Кирил и Методий

На 16 ноември отбелязваме Международния ден на толерантността. На тази дата през 1996 година Общото събрание на ООН дефинира понятието **толерантност** (уважение, приемане и разбиране на богатото многообразие от култури в нашия свят, на всички форми на самоизява и способите за проява на човешката индивидуалност) и приема Декларация за принципите на толерантността, част от които са „Лесно е да мразиш, трудно е да обичаш.“, „Търпение, доброжелателност, разбиране.“, „Старай се да си искрен, добронамерен, съдържан, отстъпчив!“

Приемам всички тях, но колкото и да се опитвам, не можах да я проявя тая пуста толерантност към една определена форма на самоизява и проява на човешка индивидуалност. Защото проява на културна

особеност не беше. Виж, проява на липса на култура – дал Бог!

На 11 март пред Паметната плоча пред Военното училище група военни и цивилни отбелязваха нещо. По-късно разбрах – Ден на ракетните войски и артилерията. Офицери от кариерата, войници и офицери от резерва поднасят венци. И понеже събитието е тържествено – още по-тържествено го правеше и наличието на духов оркестър. С подбрани за целта репертоар от маршове. И Химна. Минавах случайно по пешеходната зона на „Славянски“, когато зазвучаха първите ноти. И се спрях. Защото така са ме учили, че когато звучи Химнът на Република България заставаш мирно и показваш почитта си към Родината. Спрях се, огледах се и сърцето ми застина. Защото освен мен се бяха спрели само един възрастен господин и една майка с деца. Това

е: 4-5 души отделиха безценните три минути да постоят мирничко, докато музикантите отсреща изпълняваха музиката на Цветан Радославов.

И в този момент реших, че толерантността в този ѝ криворазбран вариант не е за мен. Не искам да разбирам ничия причина да продължаваш да крачиш по мраморните плочи с мисълта „Това не ме засяга пряко“, да не покажеш уважение към страната, в която живееш, към бащиното огнище, към всичко онова, което символизира Химнът. Млади, стари, хора на средна възраст... Членове на нашето общество. И с тъга отбелязвам, че искам да напиша „гражданско“, но не мога.

М. Михайлова

МЕЖДУЧАСИЕ

П О Р Ц И Я С М Я Х

- Момченце, защо не се прибиращ вкъщи?
- Защото мама ще ми удари шест шамара...
- Защо мислиш така?
- Ами, каза, че ако изкарам тройка, ще ми удари три шамара...

* * *

В час по география:

- Госпожо, барометърът падна!
- Много ли?
- Чак на улицата...

* * *

- Иванчо, къде загива цар Симеон Велики?
- На 65 страница, в учебника, горе вдясно!

		9		4			
3			2	1			9
	1		6		9		
6		2				9	3
7				9			8
1		4				6	7
			5		1		7
	3			2	7		9
				8		5	

За вас работиха:

Дебора Василева, Надежда Станчева,
Марина Стоянова, Светомира Станчева,
Синем Билял, Селда Мустафа, Инджи
Кабил, Жанета Руменова — X в клас.

Редакторски колектив:

Жанета Андреева, Марияна Михайлова

Знаете ли, че...

- ... ако повдигнете опашката на кенгуруто, то не може да скача?
- ... рециклирането на един стъклен буркан спестява енергия равна на 3 часа работа на телевизора.
- ... Фейсбук, Скайп и Туитър са забранени в Китай.
- ... пиратите са си пробивали ушите, защото вярвали, че обещите подобряват зрението им.
- ... освен най-продаваната книга на света, Библията е и най-често крадената.